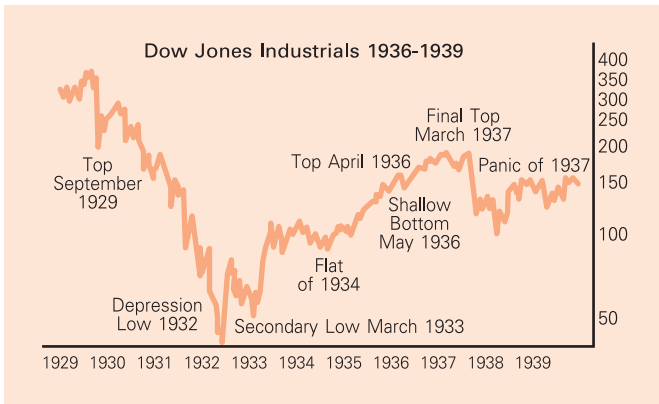
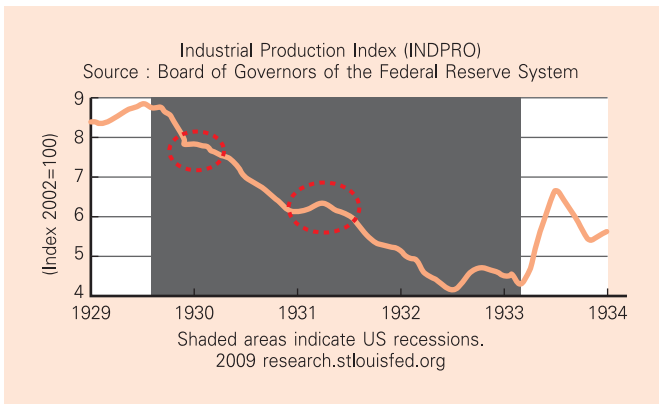

- **ปัญหาการว่างงาน** ล่าสุดคนยังตกงานอยู่เดือนละ 600,000 คน แม้จะดีขึ้นบ้างจากที่เคยตกงานสูงสุดถึง 650,000 คน แต่ถ้ายังเป็นเช่นนี้ต่อไป จะมีคนตกงานเพิ่มอีก 3 ล้านคน ใน 5-6 เดือนข้างหน้า แล้วยอดค้าปลีก ยอดซื้อบ้านที่ปรับตัวดีขึ้นช่วงนี้ จะดียั่งยืนต่อเนื่องไปได้อย่างไร

(3) จากข้อมูลในอดีตพบว่า เมื่อครั้งที่เกิด Great Depression มีบางเดือนที่สัญญาณเศรษฐกิจเริ่มทรงตัว หรือมีการฟื้นตัวต่อเนื่อง (มียอดอ่อนสีเขียวให้ทุกคนดีใจ) แต่หลังจากนั้นเศรษฐกิจกลับตกลงอีกครั้ง ส่วนราคาหลักทรัพย์ก็มีการปรับเพิ่มขึ้นเป็นระยะๆ แต่ท้ายสุดก็กลายเป็น Bear Market Rally หรือภาวะหมีละเมอสมมติวิญญานกระตังดู ที่พอดิ้นขึ้นจริงๆ ก็กลายเป็นหมีตกลงอีกครั้งหนึ่ง

ทั้งหมดนี้เป็นเพราะว่าปัญหาที่เป็นสาเหตุสำคัญของวิกฤติ เช่นหนี้เสียในสถาบันการเงิน เงินกองทุนที่ไม่พอเพียง ยังไม่ได้รับการแก้ไขแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ตลาดจึงอ่อนไหวมากกับข้อมูล และเมื่อมีข่าวร้ายออกมา ตลาดก็ตกลงเป็นร้อยๆ จุด (3-4%) ในบางวัน ซึ่งหมายความว่า ตอนนั้นนักลงทุนต้องอย่าเพิ่งดีใจจนเกินไป ถ้าจะดีใจก็ต้องดีใจแบบยั่งยืน แบบระมัดระวัง โดยจำภาพข้างบนนี้ไว้ในใจ เมื่อใจไว้บ้าง ดำเนินธุรกิจและลงทุนโดยรอบคอบ พยายามปกป้องตนเองเพื่อจะได้ไม่เสียหายในภายหลังครับ ช่วงนี้ก็ขอให้ทุกคนตีความข้อมูลที่ออกมาด้วยความระมัดระวังครับ และทุกคนต้องเอาใจช่วยสหรัฐฯ เพราะอนาคตของสหรัฐฯ ก็คืออนาคตของเรา [M&W](#)

คิดพิศหรือไม่ ที่ยักทำไร ใส่กระเป๋

ตลาดหุ้นทั่วโลกเกิดบนพื้นฐานของความจำเป็นทางเศรษฐกิจของระบบทุนนิยมประการหนึ่ง กล่าวคือ บนพื้นฐานของการส่งเสริมให้สร้างโอกาสในการระดมทุนเพื่อประกอบและขยายกิจการของธุรกิจทั้งหลาย ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่สำหรับบรรดาพ่อค้าหรือเจ้าของกิจการไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกตลาดหุ้นก็ตาม ต่างก็มีความคิดและทัศนคติต่อตลาดหุ้นที่หลากหลายแต่คล้ายคลึงในทุกตลาดหุ้น พ่อค้าบางคนมองตลาดหุ้นเป็นที่ที่ไม่อยากไปเกี่ยวข้องด้วย เพราะมีกฎเกณฑ์กติกาผูกมัดจนทำให้บริหารกิจการด้วยความอึดอัด จะหลบภาษี

ยกกำไร ใช้อำนาจตามใจชอบแบบฉบับเจ้าของคนเดียวรู้สึกติดขัดไปหมด

อีกพวกหนึ่งมองตลาดหุ้นเป็นแหล่งสร้างความร่ำรวยได้รวดเร็วทันใจ ดังที่ผู้เกี่ยวข้องในตลาดหุ้นรวมถึงตัวตลาดหุ้นเองด้วยชอบใช้เป็นเครื่องมือโฆษณาชวนให้คนเข้าไปลงทุน จึงคิดเอาหุ้นเข้าตลาดเพื่อหวังกอบโกย โดยไม่สนใจกฎเกณฑ์กติกาที่ใช้ควบคุมการระดมทุนจากประชาชนและเกณฑ์การซื้อขายหุ้นตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.)

ยังมีอีกพวกหนึ่งที่มีหัวล้านสมัยเข้าใจดีว่า การนำหุ้นเข้าตลาดเป้าหมายหลักคือ โอกาสระดมทุนที่ทำให้มีโอกาสเติบโต มีศักยภาพการแข่งขันสูง มีฐานะการเงินที่มั่นคง ทำให้ธุรกิจมีโอกาสอยู่รอดได้ในระยะยาว พวกสุดท้ายมีความเชื่อว่าการทำตามกฎเกณฑ์แม้มีภาระเพิ่มเติม แต่ผลที่ได้ถือว่าคุ้มค่ากว่า

พวกแรกที่หงุดหงิดกับกฎเกณฑ์กติกาในการเป็นหุ้นในตลาดสามารถแบ่งได้อีก คือ พวกโลกมากหนึ่งและพวกกลัวเสียเปรียบคู่แข่งชั้นอีกหนึ่ง ทั้ง 2 พวกถ้าอยู่กลุ่มธุรกิจที่มีคู่แข่งชั้น ต้องเติบโตต้องอาศัยเงินทุนขยายกิจการ ถ้าไม่รู้จักหาประโยชน์จากการเข้าตลาดหุ้นอย่างแท้จริง สุดท้ายก็คู่แข่งชั้นไม่ได้ โตไม่ได้ หรืออาจจะต้องปิดกิจการไป

พวกที่รู้ประโยชน์ รู้กลไกของการเป็นบริษัทในตลาดหุ้นดี แต่เพราะความโลภ อายกรวยเร็ว จึงมักเอาเปรียบผู้ถือหุ้น เลี้ยงกฎหมายและกฎเกณฑ์กติกาโดยไม่สนใจความถูกต้อง ไม่สนใจบาปกรรมโดยกระทำการสารพัดรูปแบบเพื่อความร่ำรวย เช่น แต่งบัญชีหลอกลวงนักลงทุน ยกกำไรออกจากบริษัท ยกออกเงินออกจากบริษัทซึ่งเป็นเงินของผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ ด้วย สร้างข่าวปั่นหุ้น ตามสถิติแล้วบริษัทเหล่านี้มีอายุธุรกิจไม่ยืนยาวเป็นส่วนใหญ่

พวกที่สองเป็นพวกยอมรับกติกา มีคุณธรรม เห็นผลได้จากการเป็นหุ้นในตลาดมากกว่าผลเสีย สุดท้ายจะเป็นพวกที่แข็งแรง ยั่งยืน และได้ประโยชน์มากกว่า ยาวนานกว่า และร่ำรวยกว่า ที่สำคัญคือ ร่ำรวยแบบภาคภูมิใจและมีศักดิ์ศรี ไม่เป็นบัญชีดำในใจของนักลงทุนทั้งหลาย

ที่อาร์มภพที่ยืดยาวข้างต้น มิได้มีเจตนามาเชียร์ตลาดหุ้น แต่สถิติในอดีตเป็นเครื่องช่วยยืนยัน เจตนาที่อยากลองยกตัวอย่างให้พิสูจน์ผลประโยชน์ที่แท้จริงในบทความนี้มีอยู่ประเด็นเดียวคือ เมื่อบริษัทอยู่ในตลาดหุ้นแล้ว การยกหรือถ่ายเทกำไรเข้ากระเปาะส่วนตัวด้วยความโลภทำให้ร่ำรวยเร็วจริงหรือ ลองมาดูตัวอย่างง่าย ๆ ต่อไปนี้ว่า ทำให้เปลี่ยนใจถึงกำไรในบริษัทดีกว่าไหม

สมมติเป็นบริษัท xyz ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหุ้น มีทุนจดทะเบียน 300 ล้านบาท ประกอบด้วย 300 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท บริษัทนี้เป็นบริษัทที่เติบโตดี มีกำไรใช้ได้ มีศักยภาพในการแข่งขันและชื่อเสียงดี ผู้ถือหุ้นใหญ่คือ ครอบครัวนาย กขค. ถือหุ้น 60% หรือ 180 ล้านหุ้น

สมมติต่อไปว่า ปี 2551 บริษัท xyz มีกำไรสุทธิหลังภาษี 90 ล้านบาท กำไรต่อหุ้นเท่ากับ 0.30 บาท หรือ 30 สตางค์ ราคาหุ้นของบริษัท xyz อยู่ในราคา 5 เท่าของกำไรต่อหุ้น หรือ P/E เท่ากับ 5:1 ซึ่งถือว่า

ราคาหุ้นค่อนข้างถูก ราคาหุ้นของ xyz = 0.30 x 5 = 1.50 บาท/หุ้น ดังนั้น มูลค่าของหุ้นที่ครอบครัว กขค. ถืออยู่ ณ ราคา 1.50 บาท/หุ้น เท่ากับ 1.50 x 180 = 270 ล้านบาท สมมติว่าครอบครัว กขค. เกิดโลกมาก ถ่ายเทกำไรออกไปจนเหลือกำไรสุทธิอยู่ 60 ล้านบาท เท่ากับกำไรต่อหุ้นเหลือหุ้นละ 20 สตางค์ ราคาหุ้นที่ P/E 5 เท่าจะเหลือเท่ากับ 1 บาทต่อหุ้น

มูลค่าหุ้นของครอบครัว กขค. จะเหลือ 180 x 1 = 180 ล้านบาท มูลค่าหุ้นหรือความมั่งคั่งหายไปเท่ากับ 90 - 30 = 60 ล้านบาท

จะเห็นว่ามูลค่าหายไปมากกว่าเงินที่ถ่ายเทไปถึง 60 ล้านบาท ถ้า P/E สูงกว่า 5 เท่าเท่าไร มูลค่าก็จะหายไปมากขึ้นตามจำนวนเท่าที่สูงขึ้น นี่ยังไม่นับรวมมูลค่าหุ้นของนักลงทุนอีก 40% ที่เหลือด้วยซ้ำไป

พิจารณาตัวเลขข้างต้นน่าจะสรุปได้ว่า อย่าเอากำไรออกดีกว่า อายกรวยเร็วกว่าควรคงกำไรไว้ แล้วเอากำไรจากการขายหุ้นออกบ้างเมื่อได้ราคาดี และซื้อกลับบ้างเมื่อราคาต่ำลง บางท่านอาจบอกว่ามันน่าเกลียด เอาเปรียบผู้ถือหุ้นหรือเปล่า ต้องเรียนว่าถ้าไม่โลกมากและปฏิบัติตามกติกา ไม่น่าเกลียดหรอกครับ เพราะนักลงทุนเข้าใจกติกาดี เพียงแต่อย่าซื้อๆ ขายๆ เป็นรายวันหรือบ่อยๆ และปฏิบัติตามกฎ ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์ เท่านั้น

การยกย้ายถ่ายเทกำไรใส่กระเปาะนอกจากไม่ทำให้รวยจริงแล้วยังมีผลข้างเคียงอีกมากมายนำไปสู่ความยากจนได้อีกต่างหาก

ข้อเสียของการยกกำไร

1. ราคาหุ้นต่ำกว่าการคงกำไรไว้ ความมั่งคั่งหดหาย
2. การถ่ายเทมีความเสี่ยงต่อการทำผิดจรรยาบรรณหรือผิดกฎหมาย
3. ภาพพจน์บริษัทเสียหาย ความน่าเชื่อถือได้รับผลกระทบ
4. ความสามารถในการระดมทุนทั้งการกู้ยืมจากสถาบันการเงินหรือออกหุ้นเพิ่มทุนขายลดน้อยลง
5. ฐานะการเงินมีโอกาสอ่อนแอลง
6. ศักยภาพการแข่งขันลดลง
7. ความสามารถทำกำไรลดลง อาจคู่แข่งไม่ได้จนต้องปิดหรือขายกิจการ
8. รวยได้แค่ระยะสั้น ๆ
9. เป็นบัญชีดำในใจผู้เกี่ยวข้องในตลาดหุ้น

ข้อดีของการยกกำไรไปลงทุน

ถ้าไม่ยกกำไรออก ข้อดีก็คือ อะไรๆ อย่างเป็นตรงกันข้ามกับข้อเสีย 9 ประการข้างต้น สรุปแล้วการถ่ายเททำให้ผลกระทบที่เป็นลูกโซ่สู่ความล้มเหลว ซึ่งตรงข้ามกับการรักษากำไรไว้ในกองกลางทำให้เกิดพลังนำไปสู่ความยั่งยืน ดูไปก็น่าแปลกใจที่ธรรมชาติตลาดหุ้นเหมือนมีลักษณะคล้ายกฎแห่งกรรมคือ ทำดีได้ดี ทำชั่วต้องได้รับกรรม เพราะฉะนั้นถ้าเชื่อว่าฟ้ามีตา บุญกรรมมีจริง คิดถึงบุญคุณของผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุนเหมือนระลึกถึงบุญคุณของธนาคารที่ให้เงินกู้มาทำธุรกิจ ดีกว่าไปคอยคิดเอาเปรียบ น่าจะได้ประโยชน์มากกว่านะครับ [M&W](#)